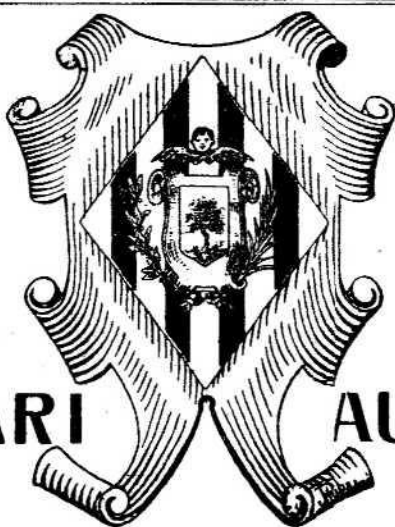

El Baix Penadés

SETMANARI AUTONOMISTA

SURT ELS DISSABTES

REPUBLICÀ

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1 peseta.
Fora 1'25
Estranger 2
Número corrent. 10 cèntims. Atracat, 20 cèntims

Redacció y Administració

Centre Republicà Autonomista
Teléfono 770

Anuncis a preus convencionals. Remittits: 10 cèntims línia

No s'admeten escrits sense firma

NO S'TORNAN ELS ORIGINALS

Pí i Margall

Quinze anys se compliran dimecres vinent de la mort del mestre en Federalisme En Francisco Pí i Margall.

Constituí en Pí per a Espanya una época i tal volta en la major part de nacions un home de ses condicions hauria canviat radicalment la manera d'esser de llurs ciutadans.

No fou aixís desgraciadament a Espanya, sinó que tot i havent arribat a veure en pràctica l'ideal que ell tant havia propagat, i arribant a ocupar el més alt lloc de la Nació, vegé fracassar tota la seva obra per a la qual tants esforços havia fet durant sa vida i no obstant tot, de la Restauració cap aquí continuà ell sa tasca sense desmaís.

Nosaltres no sabem, no podem, no trobem la manera d'enlairar an en Pí; ell, la seva personalitat i la seva obra son prou enlairats per a que necessitin de nosaltres i és per aixó que preferim intercalar aquí un bel tros del Pròleg que'n Gabriel Alomar escrigué en el llibre *Articles de'n Pí i Margall*:

«L'home i el medi ont operava. Imaginén l'Espanya sorgint, com d'un desengany irreparable, d'aquell gran intent fallit, la República. Una punyenta evidència: l'incapacitat del país per a sobirania, per a democràcia. La vella monarquia retornava, perque sols d'ella era digna la nació. La bancarrota de la Revolució. La Revolució havia encarnat en els Borbons la baixesa espanyola; i vetaquí que'ls Borbons pujaven de bell nou al trono d'ont foren exilats! I en Pí, l'actor més egregi de la Revolució, l'encarnació genuinament oposada a la reialesa tradicional caiguda al 68, quedava reduït al soliloqui d'una eterna protesta, al monologar incomprés d'un vençut... Era el profeta d'Israel, barrejant la maledicció sobre un poble envilit, amb la visió malsegura, dubtosa, no creguda, d'una novella i vaga revolució. Era Segismundo, el de Calderón, refregant-se els ulls en la profunditat de la cova per a persuadir-se de que totes les esplendors del palau i del poder havien estat somni d'una hora... Ah! L'individu continuava amb tota la potencia d'aquella masculinitat, pletòrica de descendencies, ufanosa de patriarcat; però la multitud, esquiva a la fecondació d'aquell home, s'abandonava i prostitua a l'abraç prolífic d'altres virilitats...»

Per dissort la multitud d'avui apesat d'haver passat més i majors viscissituds que aquella multitud d'en Pí i Margall, continua encare abraçada abandonada i prostituida tal com ell la deixà; i molts dels homes que han rebut un desengany ínfim davant la magnitud del que

sofrí en Pí, no saben, ni volen continuar en la potencia i ufanosa del Mestre i s'abandonen i's prostitueixen també, impúdica i descaradament en el mateix abraç de que parla l'Alomar.

En Joanet Rajolé

El passat dissabte, com ja diguerem, morí en nostra vila don Joan Vidal i Pujol, més vulgarment conegut per Joanet Rajolé. No podem deixar passar aquesta sa darrera ocasió sens tributar-li un recort.

Era en Vidal d'aquella nissaga de catalans aimants de la llibertat, organitzadors i principals actors de la revolució del 68, entre'ls quals se distinguí notablement, tant per sa activitat i valentia com per la seva acrisolada honradesa.

Hauria pogut treurer en Vidal gran profit de la seva intervenció en els afers polítics d'aquells temps, més ell era home de temperament sencill, no volgué jamai acceptar honors ni gratificacions més o menys encobertes als seus serveis per la causa de la llibertat:—Jo he lluitat per un ideal, mai per una recompensa.— Aquest era el seu lema.

Ben públic es entre'ls vendrellencs i els qui 'l conegueren, que després de la Revolució Septembrina en Prim volia agrair-lo fent-lo comandant de carabiners, mercé que ell refusá dient que sols per la causa lliberal s'havia exposat i que conquerit el seu ideal ell ja estava be en sa casa.

Donava goig parlar amb ell d'aquells temps. Amb tot i'ls seus anys, en Vidal, darrerament deia:

—Si precis fos, encare m'hi veuria en pit de tornar hi, puig montat a cavall faria lo mateix d'aleshores.

Es molt difícil fer una biografia del finat, ja que, com hem dit, ell no era amic d'honors i si home d'acció. Els seus episodis únicament els contava en conversa íntima i per a referir-los fil per randa sols ho podria fer aquell que s'hagués honorat amb la seva més íntima amistat.

A defecte d'aixó, copiarem del erudit treball original del escriptor vilafraquí En Ramon Esclasans i Milá, titulat *Estudi crític-històric del Penadés en el segle XIX* el següent fragment ressenya d'algunes accions portades a cap pels penadessencs contemporanis d'en Vidal junt amb aquest.

Diu aixís:

«Als 16 d'Agost del 67 l'Armenter de Vilafranca junt amb el Vidal del Vendrell es pronunciaren declarant destronada a Isabel II. Per reprimir aquest aixecament qu'havia tingut lloc al Vendrell marxá cap an aquell poble

el Regiment de Alcantara acantonat a Vilafranca i'ls sublevats es retiraren a la montanya, juntant-sel-hi en Pau Mariné, quefe carlista procedent del exèrcit. El día 23 del mes d'Agost tingué aquesta columna sublevada un foc prop de Torrellas de Foix amb el Regiment de Leon de Tarragona, haventhi varis ferits, fins que veient se sols s'entregaren el día primer de Setembre al Alcalde pedaneo de Torregassa de Sant Jaume dels Domenys, i després al Tinent Coronel quefe de les forces del Vendrell Josep Esteve.

Simultaneament amb aquests capdills es subleven a Vilanova i Geltrú els generals Baldrich i Alderete, fent una curta campanya, tan activa com esteril. An aquestes forces sublevades s'hi agrega Fontanals fins que perseguit de molt aprop conseguí embarcar-se amb en Targarona, Baldrich i altres companys polítics en el vapor *Vinuesa*, dirigint se a Marsella a hont permanesqué fins el Març del 68.

Avants d'aquests dos pronunciaments corresponents al any 67, hi hagué en el 20 de Jenner del 66 una altra sublevació del mateix Vidal del Vendrell a les ordres del Baldrich i de l'Escoda de Valls, amb una partida de Vilafrancanada pel Armenter. En aquest mateix any de 66, en el día 11 d'Agost s'asesinaba alevosament en la estació de Martorell an el anomenat Noi de la Barraqueta. D'aquest assassinat data la entrada en la política activa del germà de la víctima Xic de la Barraqueta, qui jura venjar la mort de son germà comesa per un número de la Guardia Civil. Es llessa, doncs, el Xic de la Barraqueta pel camí de les sublevacions i revoltat i unit amb en Vidal del Vendrell, Armenter de Vilafranca, Escoda i Baldrich, portant tots plegats amb ses diverses partides un miler d'homes, rrecorregué el Penadés avans de la Revolució de Setembre amb varies altes i baixes, cobrant contribucions als pobles i sostenint atrevides escaramuses.

El Penadés era'l país destinat a enlairar la bandera de la Revolució, i si no ho fou deu atribuir-se a certs petits detalls d'organització que devegades es descuiden per inútils i a la hora de la feina resultan ser d'una importancia extraordinaria. En efecte: el 24 de Setembre del 68 habíen de desembarcar a les costes de Calafell els generals Milans del Bosch, Amatller, Baldrich, i Lagunero i'ls homes civils Sagasta i Carlos Rubio; a cual efecte hi havia bon nombre de paisans i bona companyia de carabiners del Vendrell a les ordres de Vidal, Baldrich (germà del altre Baldrich qu'havia de desembarcar) i del quefe de carabiners en Pascual Iborra; pro per no haver-se entés amb les senyals que'l barco feia retorna aquest a les costes de França. Al cap de pocs dies, després del aixecament de la armada a Cadis, alguns

dels que tenen de desembarcar a Calafell anàren a Barcelona per tren, fent-se a les hores aquí la Revolució, que fou secundada per tot el Penadés.

Desde Santa Coloma de Queralt

D'un quant temps a n'aquesta part «El Vendrellense» ve publicant, casi cada setmana, notes de nostra vila fallant a la veritat la major part de vegades lo qual explica el perquè l'autor no estampa el seu nom al peu de les mateixes.

A primers d'Agost va venir-me a les mans un exemplar de l'orgue de les dretes corresponent al 29 de Juliol passat en quin número hi havia dos escrits que feien referencia a Santa Coloma firmat l'un per un tal *Mínim* i l'altre per O. L. J.

la allavors vareig estar temptat de contestar tals escrits i si no vaig ferho fou perquè creguí que lo més acertat era el despreci per a'ls que sabent que no és cert lo que publiquen encare ho fan amagant llur nom, pero com sigui que les notes i escrits referents a n'aquesta vila han anat seguint i sempre amb el propòsit de valer-se de la mentida per a ridiculitzar a nostre Ajuntament i a la benemèrita Societat Cooperativa Obrera, no he tingut prou força de voluntat per a seguir callant per creure que de no dir-hi res, no tant sols se creurien aquelles noves els mansos llegidors d'aquell periòdic, sinó que'ls autors de les mateixes de tant dir-les i repetir-les tot i savent que no son certes arribarfen a créureles com a tals.

I començarem per en *Mínim* que'n el citat número de «El Vendrellense» deia que l'Ajuntament republicà d'aquesta vila, se proposava alçar un monument a la memoria d'en *Pí i Margall* en la plaça que porta el seu nom.

Lo que proposà, allavors, l'Ajuntament senyor *Mínim*, era instal·lar una font pública en dit lloc i que éssent en una plaça cèntrica, servis dita font d'embelliment per a la població i com sigui que del croquis de la repetida font se desprén que demunt del pedestal que formarà la mateixa podrà col·locar-s'hi un buste, s'acordà que fos el del gran apòstol de la Llibertat En *Pí i Margall*.

Com pot veure senyor *Mínim*, no és el mateix lo que vosté va publicar, ja que vosté ho feu en una forma tendenciosa a fi de que'ls que ho llegissin se creguessin que l'Ajuntament de Santa Coloma s'anava a permetre el luxe d'aixecar un gran monument de peu i exprofés an en *Pí i Margall* i ja ho veu ara lo que hi ha, un sencill buste puig nosaltres no podem fer mes per a honrar i glorificar a tant gran home i además sàpigam que'l verdader monument li tenim erigit, tots els bons republicans, en nostre cor.

I además parlant del monument, diu en *Mínim*, que aplaudeix l'idea d'embellir els carrers i places, pero se dol que sigui honrant an en *Pí i Margall* perquè, diu que, a Santa Coloma no'l coneixem. (Aquí en *Mínim* deu parlar per ell mateix puig tal volta ignora qui era en *Pí*), pero nosaltres apesar de que no'ns podem gaudir d'haver-lo conegut personalment, savem com sab Catalunya, Espanya, i casi'l mon enter, que fou un gran sabi i honradíssim home públic i que mal an en *Mínim* li pesi, se'l considerarà una gloria nacional.

Als homes de la valúia d'en *Pí*, senyor *Mínim*, no's necessita tractar-los personalment per a conèixe'ls, n'hi ha prou amb conèixer la seva brillant historia i es per aquesta causa que la major part de poblacions importants de Catalunya han honrat amb quelcom an en *Pí i Margall* i fins l'han honrat a la capital de Cuba posant el seu nom a un dels millors carrers que avants s'anomenava del Bisbe.

Pregunta en *Mínim* que'ns ha fet en *Pí*; home aquesta pregunta sols es propia o d'un ignorant o d'un fanàtic. Els homes que com en *Pí*, és innegable que, s'han passat la vida treballant pel bé de l'humanitat, han treballat per a tots els pobles.

I seguint dolent-se de que s'honri an en *Pí i Margall*, diu en *Mínim* que aquí no's respira ambient favorable a tal home; aixó sol demostrar qui deu ésser vosté, pero apesar de tot si vosté es un absolutista i vosté no respira els aires de llibertat (ni falta que'ns fá) no vulgui que'ls que aixís som i opinem (que és la gran majoria d'aquesta vila) no poguem fer-ho.

I dirigint una arenga als colomins ens diu, que no alsem monuments a figures estranyes (¿extrany en *Pí*?) tota vegada que segons en *Mínim* sempre havem tingut celebritats a Santa Coloma de les quals devem glorificar llur memoria.

Un altre dia senyor *Mínim*, continuarem parlant d'aquestes celebritats.

ANTON CASAJUANES AMORÓS

Santa Coloma, Novembre de 1916

El concert Casals a Barcelona

El diumenge passat, tingué lloc, com estava anunciat, el concert Casals amb la cooperació de l'orquestra de l'Associació de la Música da Camera que tant dignament dirigeix el mestre Josep Rabentós també fill de nostra vila.

En atenció a l'acort prè per nostre Ajuntament d'assistir en Corporació a dit concert, i a la galanura que sempre ha tingut per a'l gran Casals la societat coral «La Lira» foren enviats dos palcos per abdues entitats a fi de que elles poguessin ocupar lloc preferent en dit acte, al qual concorregueren l'Ajuntament i la Junta Directiva de La Lira amb el senyor baille popular al cap.

Del resultat del concert no som qui nosaltres per a dir-ne res mes sinó que fou un gros èxit i un seguit d'ovacions. Per lo demés tant per ésser llecs en música tant alta, com per tractar-se d'amics de casa nostra, nascuts i viscuts entre nosaltres, preferim concretar-nos a cópiar alguns troços de crítica de la premsa barcelonina, els primers que'ns venen a mà i sense triar.

DE «LA PUBLICIDAD»

Después de largos años de ausencia de nuestros conciertos, hemos tenido anoche la gran dicha de volver a admirar a Pablo Casals el insuperable artista del violoncelo.

Ante una labor tan prodigiosa como la que nos ha vuelto a ofrecer nuestro insigne paisano, no hay lugar para la crítica ni para el análisis; solo cabe rendir pleitesía de admiración a quien de tal manera nos conmueve y asombra con las maravillas de su excelso arte.

Ejecutó Casals, con acompañamiento de orquesta, dos magníficos Concieros, uno de Haydn y otro de Schumann, y además una «Suite» de Bach para violoncelo sólo. Decir en que obra estuvo mejor es imposible; desde la primera nota a la última se mantuvo constantemente a la altura de su fama, haciendo contar su violoncelo de manera tan perfecta que la velada transcurrió con ondas sensaciones y comentarios admirativos. Es una de las pocas veces en que las discusiones son imposibles, puesto que todos estamos completamente de acuerdo.

Tampoco es posible precisar los progresos que pueda haber en el arte de Casals desde la última vez que le oímos, puesto que ya antes nos parecía perfecto. Sin embargo, a cada nueva audición le encontramos cada día más grande, y salimos anonados ante tales realidades que parecen sueños. Tal nos sucede en este momento: Pablo Casals nos ha vuelto a cautivar de tal manera, que la pluma se detiene sin saber ya qué más decir en honor suyo. Sólo hay que pedirle que no se vuelva a hacerse desear tanto en lo sucesivo.

La «Asociación de Música da Camera» merece el más cumplido elogio por la organización de esta memorable velada, extensivo asimismo al maestro Rabentós, por haber sorteado hábilmente los peligros de su comprometida misión en la dirección del acompañamiento orquestal.

La sala grande del Palau rebosaba de público que aplaudió con entusiasmo toda la noche, y tributó al final una prolongada ovación al insigne artista, que dentro breves días vuelve a abandonarnos para cumplir sus compromisos en la América del Norte, dejándonos con la añoranza de su prodigioso arte y con el deseo de volver a admirarlo cuanto antes.

DE «EL DILUVIO»

Casals es la perfección del concertista; su arte es magnífico en todos sus aspectos; mecanismo abundante y correctísimo, dicción impecable y bellísima sonoridad. Ejecutó un programa formado por tres autores, tan distintos de estilo como Haydn, Bach y Schumann; del primero, su concierto

fué una maravilla, y de Bach, ya no cabe mayor dignidad en interpretación. La «suite», en do, para cello sólo, no deja de ser una obra un poco árida para el público profano, mas, sin embargo el señor Casals, con su magistral interpretación sugestionó grandiosamente al auditorio; una tempestad de aplausos estalló al terminar esta composición.

El hermoso concierto de Schumann también quedará seguramente grabado en la mente de todos los que tuvieron la felicidad de asistir a este concierto; no hay palabras que puedan describir la magnificencia con que ejecutó este concierto; todo cuanto se diga será una idea tenue de la realidad.

Aunque las ovaciones otorgadas al concertista fueron muchas y prolongadas, este tuvo el acierto de no repetir ninguna obra, ni ejecutar composición alguna fuera de programa.

La orquesta de la Asociación, bajo la batuta del maestro Rabentós, acompañó con singular acierto al violoncelista y ejecutó brillantemente la apertura de «Las bodas de Figaro» de Mozart, y «Obertura», de Bach.

DE «LA VANGUARDIA»

Presentado por la Asociación de Música «da Cámara», reapareció ante nuestro público, en el Palau de la Música, nuestro eminente compatriota el violonchelista Pablo Casals, a quien no se había oído en Barcelona desde hace algunos años.

En cuanto a la labor del concertista fué admirable por todos conceptos. Ejecutó un programa con obras de tres autores, cuyos estilos son bien personales y diferentes: Haydn, Bach y Schumann. El arte de Casals supera a toda ponderación, y, como se esperaba, entusiasmó al auditorio. Mecanismo magnífico, abundante, dicción exquisita y una sonoridad tan bella que no tiene igual, a lo que debe jumarse el profundo conocimiento que demuestra Casals de los grandes maestros: su sentimiento de la sencillez para interpretar a Haydn; la dignidad con que supo expresarse en la «Suite» de Bach, y por último, en el «Concierto» de Schumann, su delicadeza y elegancia, que dejaron en el público una impresión perdurable.

Se aplaudió mucho al artista, con entusiasmo espontáneo y ruidoso; pero Casals, avaro de su arte, no quiso prodigarse. No se avino a repetir ninguna obra ni tampoco tocó nada fuera de programa. Pero no por ello no quedó disgustado el auditorio, que persistió en sus aplausos.

Con muy discreto acierto acompañó al concertista la orquesta de la Asociación que dirige el maestro Rabentós. Dicha orquesta ejecutó muy bien dos oberturas: la de «Las bodas de Figaro», de Mozart, y otra de Bach, habiendo merecido su labor generales plácemes.

DE «EL POBLE CATALÀ»

La serietat de les seves interpretacions, el respecte conscient a les obres l'aussencia d'alardes de virtuosisme, i aquell so meravellós i ple d'expressió que sab treure de l'instrument posen an En Casals en el primer lloc entre els violoncellistes del mon.

Tant en els «Concerts» amb orquesta de Haydn i Schumann, com en la «Suite en do» d'En Bach per a violoncel sol estigué insuperable. Així ho reconegué el públic amb les seves ovacions interminables.

L'orquestra dirigida per En Josep Rabentós, interpretà amb encert i correcció l'Obertura de «Les bodas de Figaro» d'En Mozart i l'«Obertura en do» d'En J. S. Bach, així com els «Concerts» essentats de Haydn i Schumann.

Informació vinícola

(De la casa Arnó, Floristany i Companyia de Barcelona)

Molta animació aquesta setmana, havent-se fet importants compres de vins en quasi tots els nostres mercats comarcals, especialment en els de Tarragona i Vilafranca ont hi ha hagut gran afluència de compradors, decantant-se quasi exclusivament les operacions cap a la adquisició de vins blancs, de quals classes se'n pot senyalar una forta exportació cap a França. Com a conseqüència d'aquesta demanadissa, la cotització dels blancs ha emprés un camí d'alça i avui es compra correntment a 2'75 grau-càrrega en propietat; i en quant els negres, no essent la demanadissa, tan activa, es mantenen als voltants de 2'50 pessetes.

A la Manxa s'observa bastant moviment, colitzant-se els vins blancs de 12 a 13°, sobre unes 23 pessetes hectòlitre, i en els tints a unes 24 pessetes, en el lloc de producció.

Les regions alacantina i valenciana están bon xic encalmades, aquesta última especialment, car pel motiu de les dificultats de transports, veu gairebé paralizats els mercats d'Utiel i Requena, que són els que hi donen més moviment. Els vins tints en aquestes comarques, es cotitzen sobre unes 19 pessetes hectòlitre els 11°.

Ajuntament

Sessió ordinària del dia 23 del corrent.

Baix la presidència del senyor Alcalde don Francisco Fernández Zorrilla, comença la sessió a les set, aprobant-se tot seguit l'acta de la anterior.

Es concedeix permís a donya Paula Vives per a construir un clavaguero al carrer de la Carniceria a l'objecte de conduir aigües brutes a una claveguera particular.

A proposta de la Presidència s'acorda fer constar en acta la satisfacció de l'Ajuntament pel grandios exit que obtingueren en el concert celebrat el dia 19 del corrent al Palau de la Música Catalana els distingits vendrellencs en Pau Casals i en Josep Raventós.

A petició dels veïns del carrer de les Roquetes s'acorda posar una font en dit carrer, obligant-se aquells a costejar la rasa que s'hagi de fer.

Com sia que la reforma de la distribució de l'enllumenat públic exigeix la colocació d'un pilar al pont de França, se encarrega a la comissió de Foment que s'en culli.

S'acorda fer adobar l'aixeta de pas de l'aigua de Sant Salvador que hi ha davant de l'ermita.

I sense cap més assumpte, s'aixeca la sessió.

CRÓNICA GENERAL

Observacions meteorològiques de Vendrell

Dies	TEMPERATURA		HUMITAT		PLUJA	Baròme	Observacions
	Grans màxima	Grans mínima	Grans màxima	Grans mínima			
18	20	11	56	5	6.3	770	Nuvol
19	19	10	77	6		763	Vent
20	15	10	62	6		767	"
21	15	6	68	8		771	Clar
22	15	2	69	4		778	"
23	16	2	70	7		781	"
24	15	2	75	6		782	"

(*) Cada mil·límetre significa que ha caigut un litre d'aigua per metre quadrat de superfície.
La temperatura s'entén presa a l'ombra.

Avui s'haurà embarcat a Barcelona nostre bon amic el colós del violoncello en Pau Casals amb rumbo a l'Amèrica del Nord aont continuarà la brillant tournée que sospengué al començar l'istiu per a venir a nostra famosa platja de Sant Salvador.

No cal dir com li desitjem continui en son camí de gloria artística i com esperem tornar-lo a tenir entre nosaltres en la temporada estiuenca vinent.

En l'impossibilitat de poguer-ho fer personalment ens ha recomanat el despedissim desde aquestes columnes, de tots els seus innumbrables amics; lo que complim amb molt gust.

Se convoca als socis de l'Unió de Vinyaters de Catalunya i tots els colliters de vi en general, a la reunió que tindrà lloc en el local del Sindicat Agrícola d'aquesta vila demà diumenge a les 11 del matí.

Se tractarà de la fundació d'una fàbrica de sulfat. Ademés els associats a l'Unió tractaran també de la compra de sofre pels mateixos.

Es troba casi restablert del tot i en camí de completa curació de l'operació quirúrgica que sofrí en un dit de la mà, nostre bon amic i correligionari, el regidor Carles Mañé Jané.

Ens en alegrem i'l felicitem.

Traduim d'una revista financiera lo següent:

«Sembla que'l sulfat de coure que ha sobrat, un milló i mitg de quilos, i que guarda el ministeri de Foment, va a cedir-se pròximament, mitjansant concurs, a un preu no superior a 75 cèntims. Aquest sulfat el comprà l'Estat a 240 pessetes, i es clar, com que'n el mercat valia 160 pessetes o poc més, tot aquest li ha sobrat per l'impossibilitat de col·locar-lo.

Se tractava ara de vendre'l a 65 cèntims, que algú ha fet notar que era massa ganga, i'l preu sembla que serà de 75 cèntims.

¿Es veritat tot això?»

Elegants gorres d'hivern, desde
80 CENTIMS UNA

Gorristeria de Francisca Güell : Plaça Pl i Margall

En el concurs portat a cap per l'Ajuntament de Barcelona per la adjudicació de les tres matrícules que el mateix adquirí de l'Escola d'Aviació fundada per la societat «Pujol, Comabella i Companyia» ha obtingut el primer lloc nostre benivolgut amic i compatriota En Cassimir Soler Almirall qui segons notícies certes que tenim, fa ja alguns dies que practica el modern sport

d'aviació en el camp que dita societat posseeix en el Prat del Llobregat.

Felicitem a nostre amic Soler a l'ensemps que'ns felicitem nosaltres de poder comptar a un vendrellenc entre'ls intrépits conreadors de tant arriscat sport, tot desitjant que la sort el protegeixi en aquest nou camí de sa vida.

Per haver tingut que tancar el Cine Casino Circo, no per ordre del Governador, sino per ordre, dic, per falta del públic, se diu que ara, procuren engegar el mort a una companyia de vers, catalana i castellana a fi de veure si aquell mateix públic cansat de cine, se decideix per teatre i torna cap a ells.

¿Pero és que encara no saben, o no volen veure'ls directòrs d'aquell local, que de quí s'està cansat és d'ells?

FONDA DEL COMERS DE SALVADOR BUNDO
Explendides habitacions amb confort modern
QUARTO DE BANY
a disposició de l'hospedatge i del públic en general

El passat dissabte fou projectada per primera vegada a Barcelona *La Reina jove*, hermosa pel·lícula adaptada a la pantalla segons el drama de don Angel Guimerà, i editada per la marca Barcinografo, que ha tingut l'acert d'agermanar els prestigiosos noms de Guimerà i l'actriu Margarida Xirgu.

Resulta aquesta cinta mes atractiva encara que la mateixa obra escrita per nostre excels dramaturg. Quant menys, guanya *La Reina jove* al esser traslladada a la pantalla, amb visualitat i emoció, naturalment perdent, al faltar-li la galanura del lèxic del gran poeta.

La pel·lícula ha sigut interpretada per la renombrada actriu Margarita Xirgu i l'eminent actor Ricardo Puga, secundats amb molt d'acert per les demés parts de la companyia. Es admirable la fotografia i molt cuidada la «misse en escena», tot lo que fa que resulti un nou i gran exit per la casa Barcino.

Recomanem a la empresa del Tivoli de nostra vila una tan bella obra que'ns agradaria veure projectada al Vendrell; recordis dita empresa de que *La reina jove* interpretada per la Xirgu ha sigut l'exit teatral mes gros que s'ha registrat en nostra vila, lo que assegura el favor del públic que, amb seguretat compensaria els esforços que aquella fes per a projectar-la.

Durant els dies 6, 7 i 8 del prop. vinent Desembre, celebrarà la vila de Montblanc les seves fires anyals.

Segons el programa anunciador de les mateixes que havem rebut, el dia 6 hi haurà fira de bestiar de peu rodó, els 7 i 8 bestiar de llana, boví, cabrí i porquí i tots tres dies productes de la terra i de l'industria.

Avui i demà actuaran el Cine del Tivoli dues atraccions, una coupletista i una parella de ball nomenada *Hermanos Gadea* alternant amb un selecte programa de pel·lícules de la casa Verdaguier.

Al Café del Comerç, proseguint els espectacles que ve celebrant durant els dies festius, hi actuarà avui i demà, la artista Encarnació Mesaguer i s'hi projectarà un variat programa de cinematografia.

El quadern 187 de l'interessant publicació catalana *Lectura Popular*, està dedicat al que fou entusiasta literat en sa joventut Francesc de Boter i conté un bonic treball literari original del mateix, titulat *Una broma*.

Secció Oficial

Caixa de Crèdit i Estalvis de Vendrell
Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 19 de Novembre de 1916
45 imposicions importants... 5.130'00 Ptas
7 reintegros... 3.634'00

Registre Civil.

Inscripcions verificades en aquesta oficina, durant la setmana present:

NAIXEMENTS: Un nen fill de Jaume Sanromà Gispert i de Antonia Bertrán Rovira; Un nen fill de Josep Mata Vidal i de Emília Fontanilles Colet.

DEFUNCIONS: Joan Vidal Pujol, de 85 anys; Pere Busquet Gené, de 75 anys; Joan Martí Tardiu, de 68 anys; Antonia Mitjans Ribau, de 70 anys.

MATRIMONIS: Cap.

Impremta Ramon Germans & Nebot : Vendrell: Telefon 770.

Anton Negre — Agent de —
CAMBI Y BOLSA
Plaça Catalunya, 16, 1.ª; Telefon 3417

Intervé Valors, Cupons, Giro, Préstams personals sobre valors i mercaderies

RENTISTES: La pòliza de Agent, es un atuteu propietat que fa irrevindicables els valors qdsdittl mitjansant la seva intervenció.

ES VENEN les següents cases d'aquesta vila:
Una situada al carrer de Sant Francisco número 3.—Un altre al mateix carrer, número 17.—Un altre al carrer del Doctor Robert, número 38.—I una altre al Passeig de Castellar, número 6. Per a informes al Procurador, don Emili Folch.

PLANTER D'OLIVERES
Els propietaris que'n necessitin poden dirigir-se a Melchor Escofet, carer d'Angel Guimerà, número 11.—VENDRELL

GANGA BILLAR DE CARAMBOLES amb tots els seus accessoris, se vendrà barato. Informaran a la impremta d'aquest setmanari.

Alerta! Alerta! Alerta!

Se ofereixen en aquesta població aigües minerals com procedents dels manantials VICHY CATALÀ, sense ser-ho.

Cridem l'atenció dels consumidors per a que no's deixin sorprendre i per a que es fixin bé en les ampolles que'ls hi ofereixin, puig que les dels manantials VICHY CATALÀ porten taps, càpsules, presintes i etiquetes amb el nom de *Sociedad Anónima Vichy Catalán*, i per lo tant deixen de procedir de dits manantials les que no'ls portin.

Dr. Rabadà

Ex-intern del Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas
ESPECIALISTA EN

Malalties de la dona i parts VÍAS URINARIAS I Cirugía Operatoria

CONSULTA DE 10 A 12 I DE 5 A 7
Rambla de Sant Joan, 90 entr. : TARRAGONA : Teléfono núm. 132.

Casa Camadas Novetats per senyora
Plaça Dr. Murillo, i Salmerón, 1 i 2

Rebudes les altes novetats de la present temporada d'ivern
Paño París-Paño Gamusa-Gabardinas-Llanas inglesas-Llano Excelcion-Chavióts etc.

Genres de punt de tota mena * Flassades de llana i de cotó
Aquesta casa posa en coneixement de sa clientela i al públic en general que a pesar de les anormals circumstancies ven els seus géneros a preus molt reduïts.

PREU FIXE

CASA MUMBRU

Novetats per senyora

Sastreria a la mida

Rebudes les novetats
per la present

Temporada d'ivern

PLAÇA PI I MARGALL, 3
VENDRELL

Preu Fixe

Teléfono 763

Pere Simó Romeu

ESPECIALISTA EN

MALALTIES DE LA BOCA I LES DENTS

Consulta al Vendrell

Dissabtes: de 5 a 8 tarde

Diumenges: de les 8 del matí a les 11.

Carrer de la Baixada

Consulta a Barcelona

De les 9 del matí a les 7 de la tarde

Passeig de Gracia 46, pral.

Fábrica de Mosaic Hidráulic

DE

EVARISTO JULIVERT

VENDRELL

Aquesta casa té la representació per aquesta comarca dels Grans Tallers de Fumisteria i Caldereria, de

Fills de Josep PRECKLER de Barcelona

aont si construeix tota mena d'estufes, cuines, fogons, cuines amb termo sifont per a instal·lacions de cuarto de bany.

INSTALACIONES COMPLETAS DE CALEFACCION

SOCIETAT ANONIMA Crós

REPRESENTACIO AL VENDRELL

Despatx: Carrer de Mar, 8. — Magatzem: Plaça Vella, 9

Materies fertilitzants per a compondre abonos

Superfosfat de cals; Sulfat amoniac; Nitrat de sosa; Clo-
ruro de potasa; Kainita; Sulfat de potasa; Sulfat de ferro.

Sulfat de coure

Abonos especiales de riqueza garantizada per a vinya i cereals

Gran Sastreria Joan Toldrà

VENDRELL

Variat i extens assortit en genres de tota classe

Lo més "chic" i elegant en l'art del vestir

PREUS LIMITADÍSSIMS

Carrer de Montserrat, núm. 2, pis 1.er entrada per la mateixa porta
:: del Centre Industrial ::

Nova Fusteria i Ebanisteria

de

JOAN CONSTANTÍ

ESPECIALITAT EN LA CONSTRUCCIO DE
MOBLES DE TOTA CLASSE

Preus módics

Carrer Major, núm. 34.—VENDRELL

Alcohols i Tártaros

Crillas i Diaz Sta en C.^{ta}

Destileria de Alcohol de brisa

Fábrica de Crémor Tartaro

Se compra Tártaro

Colón 8 i 10.—Vendrell.—Teléfono 765